

**OVERLEGVERGADERING
GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE VERORDENING PUBLICITEIT**

Datum: 12 januari 2023

Aanwezig:

- VVSG: Xavier Buijs, Steven Verbanck
- Administratie: Stefaan Van Rossum (dOMG) Katrijn Vanherck (dOMG))
- Kabinet Demir: Johan Braet

Verontschuldigd: VVP

Voorafgaand

Het kabinet duidt het doel van voorliggende verordening, meer bepaald een kader te scheppen voor publiciteitsinrichtingen en komaf maken met verouderde regelgeving en terminologie.

Het kabinet benadrukt dat de verordening niet betekent dat een gemeente geen eigen beleid kan voeren en concrete vergunningsaanvragen weigeren owv aspecten van goede ruimtelijke ordening of verkeersveiligheid.

De VVSG had op voorhand haar standpunt bezorgd.

De VVSG staat algemeen positief tegenover de gewestelijke verordening publiciteit, maar heeft een aantal aandachtspunten. Tijdens het overleg werd op volgende aandachtspunten verder ingegaan.

Maak bij zaakgebonden publiciteit een onderscheid tussen reclame voor de zaak en reclame voor een product.

Bij zaakgebonden publiciteitsboodschappen wordt in de verordening geen onderscheid gemaakt naar boodschap. Niettegenstaande in bepaalde gevallen een duidelijk onderscheid bestaat tussen de 'naam van de zaak' of 'producten van de zaak', is dit niet altijd even duidelijk. Dit zou opnieuw leiden tot een heel complex onderscheid en regelgeving.

De VVSG begrijpt de argumenten van de Vlaamse Regering en sluit zich aan bij de opdeling van de ontwerpverordening, waarbij louter onderscheid bestaat tussen zaakgebonden/niet-zaakgebonden. Bij de beoordeling van concrete aanvragen kan een lokaal bestuur nog steeds bepaalde vormen van reclame weigeren.

Vraag om in CHE-zones en/of UNESCO-erfgoed geen vrijstelling te voorzien

Vlaanderen geeft aan dat bepaalde gebieden owv het erfgoedkarakter 'strenger' kunnen beoordeeld worden en wijst erop dat de Vrijstellingen nu reeds gelden onverminderd sectorale regelgeving, in het bijzonder deze van onroerend erfgoed.

Met uitzondering van de binnenstad van Brugge vormen UNESCO-gebieden geen probleem aangezien deze ook als monument of stadsgezicht zijn beschermd. De CHE-gebieden op de gewestplannen zijn vaak achterhaald en geven volgens kabinet Demir onvoldoende blijk van actuele erfgoedwaarden om de bestaande regels inzake vrijstellingen overboord te gooien voor gangbare en beperkte publiciteitsinrichtingen. Ook vanuit het BD Onroerend Erfgoed is men van mening dat de gepaste instrumenten

moeten ingezet worden, bv. de toelatingsplichten voor onroerenderfgoedgemeenten of een specifieke verordening met strengere normen voor het betrokken gebied.

VVSG kan zich hierin vinden en vraagt overleg hierover met het beleidsdomein en kabinet Diependaele. Kabinet Demir wenst hierbij aan te sluiten in het licht van de discussie omtrent de mogelijkheden voor lokale besturen om vergunningsplichten te moduleren (zie verder).

Voorzie de mogelijkheid vergunningen van bepaalde duur af te leveren voor publiciteitsinrichtingen.

Voorliggend besluit kan deze de limitatieve lijst, opgenomen in het OVD, niet aanvullen. Dergelijk voorstel kan overwogen worden bij de wijziging van het OVD n.a.v. het invoeren van de modulaire procedure.

Wat wel mogelijk is, is om in het Vrijstellingenbesluit een termijn te voorzien, waardoor publiciteitsinrichtingen een vergunning dienen te bekomen als deze meer permanent willen blijven staan. Zo kan bv. voorzien worden dat zaakgebonden publiciteit maar kan, voor zolang de zaak bestaat (wat meebrengt dat deze verwijderd moet worden als de zaak stopt).

Behoud de huidige mogelijkheid om de vergunningsplicht te moduleren, en verruim deze zelf

Het kabinet neemt akte van deze opmerking en vraag, maar benadrukt dat dit geen onderdeel vormt van het ontwerp van verordening maar van een ander, decretaal initiatief.

Hier wordt wel meegegeven dat er verschillende mogelijkheden blijven om eigen lokaal beleid te voeren. Het is niet omdat de verordening een kader schept, dat een gemeente niet strenger kan zijn dan wel meer kan toelaten (mits motivering)

Wat betreft de artikelsgewijze bedenkingen

Hier wordt verwezen naar de mogelijkheid om afwijkingen toe te staan. Het is niet omdat de verordening een kader geeft, dat een vergunning verleend moet worden (ook als aan de normen voldaan is) of dat een vergunning geweigerd moet worden (mits motivering van afwijking)